

Arrest

nr. 212 216 van 12 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Olivetenvest 21
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 augustus 2018 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ABDUL, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oezbeeks staatsburger van Russische origine te zijn, afkomstig van Tasjkent, Oezbekistan. Uw dochter, E.K. (...) (O.V.X), kwam reeds in 2000 in België aan, diende er een asielaanvraag in, dewelke werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus, maar inmiddels werd zij, zoals haar echtgenoot, tot Belg genaturaliseerd.

U kwam de voorbije jaren enkele keren op bezoek bij uw dochter. Bij uw laatste bezoek aan uw dochter, kwam u in België aan op 23 februari 2017. Op 28 maart 2017 diende u bij de Belgische autoriteiten een verzoek om internationale bescherming in.

Midden maart 2017 werd u ernstig ziek. U ging te rade bij een arts. Na grondig onderzoek werd u gediagnosticeerd met nierkanker. In Oezbekistan, meer bepaald in Tasjkent, ging u in het verleden ook te rade voor problemen met uw blaas, waarop u een kruidenbehandeling werd voorgeschreven. U zou er niet adequaat behandeld zijn en schrijft dit onder meer toe aan uw Russische etnische achtergrond.

Sinds 2013 woonde u in bij een nicht. Na uw laatste vertrek naar België zou zij gehuwd zijn en hierop besloot ze om het appartement dat ze bewoonde te verkopen. Ze zou er tevens voor gezorgd hebben dat u niet langer uw propiska (geregistreerde verblijfplaats) op haar adres had. Omdat u niet langer beschikt over een propiska en deze niet meer zou kunnen hernieuwen in geval van terugkeer, aangezien u niet over een (familiaal) netwerk beschikt en sowieso niet weet bij wie of welke instantie u hiervoor moet aankloppen, zou u niet meer naar uw herkomstland kunnen terugkeren. In het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten over: uw paspoort (origineel), uw geboorteakte (kopie met beëdigde vertaling), medische documenten (origineel) afgeleverd door een Oezbeekse en Belgische artsen en uittreksels van de uitbetaling van uw pensioen (ingescande kopie, Engelse vertaling).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u momenteel klaarblijkelijk onder medisch toezicht staat in het kader van de nabehandeling van een bij u vastgestelde kankerdiagnose; u verklaart in dat verband (Notities van het persoonlijk onderhoud, d.d.18.04.2018, p.2-3) dat u in België goed opgevolgd wordt en systematisch medisch gecontroleerd wordt. U verklaart verder dat de kanker die bij u werd vastgesteld inmiddels onder controle zou zijn en dat er geen uitzaaiingen (meer) zijn (idem, p.3). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u thans nood hebt aan bijzondere procedurele noden, specifiek in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg werden er u, behalve de voorziene medische opvolging, geen bijkomende specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asielinstanties, dient te worden geconcludeerd dat in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, volgens de criteria van de Conventie van Genève, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Deze conclusie is gebaseerd op de volgende vaststellingen.

Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u thans niet meer naar uw herkomstland wenst terug te keren omdat u er niet langer over een geldige verblijfsregistratie (propiska) zou beschikken; u was tot uw komst naar België geregistreerd op hetzelfde adres als de nicht bij wie u inwoonde, maar na uw vertrek zou ze u hebben uitgeschreven bij de bevoegde instanties omdat ze niet wilde dat u haar nog tot last zou zijn, in geval van uw terugkeer (zie CGVS-vragenlijst, dd.24.04.2017, DVZ, vraag 3.5. en "Notities van het persoonlijk onderhoud", d.d.18.04.2018, T. (...), p.3, 4 en 6). Verder maakt u gewag van de gebrekkige kwaliteit van de gezondheidszorg in uw herkomstland (zie o.m. CGVS, p.6). Ten slotte alludeert u ook op problemen op basis van uw Russische etnie (zie CGVS, p.2, 6).

Wat betreft eventuele problemen inzake het verkrijgen van een officiële verblijfsregistratie in uw herkomstland.

Op basis van uw verklaringen, dient besloten te worden dat het door u aangehaalde asielmotief, kan bestempeld worden als een louter probleem van administratieve aard. Immers, gevraagd waarom u zich niet opnieuw (in Tasjkent) zou kunnen registreren, repliceert u (CGVS, p.6) zich niet te kunnen inbeelden bij wie (welke instantie) u hiervoor zou moeten aankloppen. U stelt zich de vraag bij wie u hiervoor terecht zou kunnen (CGVS, p.6). Op de daarop opgeworpen vraag, waarom specifiek u hier niet in zou slagen, antwoordt u (CGVS, p.6) niet te weten hoe anderen het zouden doen en verder stelt u dat u er wildvreemd bent. Verder geeft u aan geen familie meer te hebben in Oezbekistan, zodat u op niemand kunt terugvallen (CGVS, p.6). Welnu, aan de hand van dergelijke verklaringen kan niet besloten worden tot het, in uw hoofde, bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Zelfs indien geloof wordt gehecht aan uw bewering, als zou uw nicht démarches hebben gedaan om uw geldige verblijfsregistratie ongedaan te maken bij de Oezbeekse autoriteiten, dan nog moet worden vastgesteld dat u enkel administratieve en/of economische redenen aanhaalt, dewelke u zouden verhinderen om u opnieuw in regel te stellen met de geldende verblijfsreglementering. Weliswaar blijkt uit informatie, waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier

werd gevoegd, dat het verkrijgen van een geldige verblijfsregistratie in uw herkomstland niet altijd evident is, maar u toont niet in concreto aan waarom u geen toegang zou krijgen tot de bevoegde instanties om zich in regel te stellen. Bovendien werpt een door uzelf overlegd document, in casu een afschrift van uw geboorteakte (met bijhorende vertaling vanuit het Russisch, zie document 3: groene map) een ander licht op uw verklaringen, volgens dewelke u geen toegang meer hebt tot de Oezbeekse autoriteiten voor de afwikkeling van administratieve procedures: voormeld document werd klaarblijkelijk afgeleverd in augustus 2017, toen u al 5 maanden in België, en dus buiten uw herkomstland, verbleef. Dit document bevestigt de inschatting van het CGVS, dat u alsnog, eventueel via derden, de mogelijkheid hebt om zich voor administratieve aangelegenheden tot uw autoriteiten te wenden. Het door u opgeworpen motief – het niet beschikken over een geldige verblijfsregistratie - kan dan ook niet weerhouden worden.

Wat betreft de door u opgeworpen medische motieven.

Aan de hand van uw verklaringen, wil u laten uitschijnen dat u in uw herkomstland verstoken bleef van toegang tot medische zorgen en dat dit eveneens het geval zou zijn in geval van terugkeer. Zo verklaart u dat u voor een medisch probleem in 2013 enkel een (inadequate) kruidenbehandeling werd voorgeschreven en men in herkomstland niet zag dat u een kankerpatiënte was. In 2013 liet u zich al onderzoeken in Tasjkent, maar toen liet men u weten dat alles ok was (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5 en CGVS, p.2, 6, 7, 8). Aanvankelijk, in casu bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5), verbond u de gebrekkige medische zorgen aan uw Russische etnie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal verklaarde u expliciet (CGVS, p.2, 6) dat u zou sterven omdat u géén behandeling (meer) zou krijgen in uw herkomstland. U herhaalde dat u, tijdens de medische opvolging in Oezbekistan, gediscrimineerd werd omwille van uw etnie en dat medisch personeel niet heeft vastgesteld dat er problemen waren met uw nier(en) (CGVS, p.6). Gevraagd om uw standpunt dat u gediscrimineerd werd omwille van uw etnie te duiden, vertelde u dat men u een oeroude kruidenbehandeling voorstelde in plaats van een medische behandeling en ze niet zagen dat u een kankerpatiënte was. U raadpleegde in uw herkomstland verschillende dokters, maar in 2013 kreeg u te horen dat u niet meer naar de dokter moest en uw medisch probleem leeftijdsgebonden was (CGVS, p.7). Uit het feit dat in België in maart 2017 door artsen bij u een niertumor werd vastgesteld, kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat de artsen in uw herkomstland u gediscrimineerd zouden hebben omdat zij op dat moment niet gezien zouden hebben dat u een kankerpatiënte bent. Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat de in 2017 vastgestelde niertumor reeds in uw lichaam aanwezig was in 2013. Te meer omdat uit het door u neergelegde medische attest van de afdeling Betere Diagnostiek van 3-Klinieken van de Tasjkentse Medische Academie d.d. 25 september 2013 blijkt dat op basis van de uitgevoerde CT-scan geen pathologische wijzigingen van uw bijniereën konden worden vastgesteld. Voor zover dit toch het geval zou zijn geweest, ebn er toe reeds kankercellen in uw nieren aanwezig waren, kan op basis van de door u aangereikte gegevens geenszins besloten worden dat de artsen in uw land van herkomst omwille van uw etnie bewust en intentioneel een verkeerde diagnose zouden hebben gesteld of dat u op enige andere wijze ernstig gediscrimineerd werd omwille van uw etnische origine. Zo ging u in uw herkomstland meermaals op consultatie, moest hiervoor betalen, maar op de vraag of u meer dan andere burgers moest betalen, erkent u (CGVS, p.7) dat er met standaardtarieven gewerkt werd. Ter staving van uw verklaringen omtrent een diagnose in 2013, legt u een medisch attest over (document 4: groene map). Het document werd in het Russisch opgesteld en dit op vraag van een tolk die u bijstond (CGVS, p.7). Op de vraag of uw verklaringen over de gebrekkige medisch bijstand in Oezbekistan een algemeen probleem zijn, dan wel dat u omwille van specifieke redenen slechter behandeld werd dan medeburgers, geeft u aan (CGVS, p.8) alleen op de hoogte te zijn van uw persoonlijke medische toestand; u weet niet hoe de situatie was voor anderen. Andermaal maakte u niet aannemelijk dat u omwille van uw etnie slechter behandeld werd dan andere staatsburgers. Het loutere feit dat de kwaliteit van de medische voorzieningen in Kirgizië mogelijk slechter zou zijn dan die in België is op zich ook onvoldoende om internationale bescherming te rechtvaardigen. Uit de door u aangebrachte gegevens blijkt immers nergens de intentie van de Kirgizische autoriteiten om, met de middelen waarover ze beschikken, staatsburgers redelijke gezondheidszorg te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Er was één arts die u als Russin aansprak en u vroeg wat u wilde dat ze voor u zouden doen (CGVS, p.8). Welnu, op basis van dergelijke verklaringen kan niet besloten worden dat u bewust en omwille van criteria van de Vluchtelingenconventie, in casu uw etnie, de toegang tot medische zorgen werd onthouden in uw herkomstland. Dat u bij een bepaalde gelegenheid door een arts op uw etnie (de Russische) werd aangesproken is weliswaar afkeurenswaardig, maar dergelijke uiting kan niet gekwalificeerd worden als een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit. Voor de beoordeling van louter medische motieven dient u zich te wenden tot de geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf omwille van medische redenen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Wat betreft uw etnische afkomst ten slotte, dient te worden opgemerkt dat u ook op dit punt geen concrete elementen aanhaalt die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Behalve in het kader van de door u opgeworpen medische motieven (supra), haalt u uw etnische achtergrond aan in het kader van uw (voormalige) tewerkstelling in Oezbeekse overheidsdienst; deze zou de aanleiding geweest zijn voor uw gedwongen vertrek of ontslag. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken, buiten de context van uw medische voorgeschiedenis, geen concrete vervolgingsfeiten louter omwille van uw etnie aanhaalde (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal deed u dit, opmerkelijk genoeg, wel; u beweerde namelijk dat u uw voormalige job in overheidsdienst in 2000 hebt moeten opgeven omwille van etnisch geïnspireerde motieven. In dit verband verklaarde u (CGVS, p.5) dat sinds 1991, bij het uiteenvallen van de Sovjet-Unie, veel Russen weggingen uit Oezbekistan. Er werd vervolgens voorrang gegeven (bij tewerkstelling) aan burgers van Oezbeekse origine (CGVS, p.5). Hoewel het niet toegestaan was om personen louter op basis van hun etnie te ontslaan, werd u voorgesteld om ontslag te nemen, hetgeen u zou gedaan hebben. Vanaf 2011 ontving u voor dit werk een wettelijk pensioen (CGVS, p.5). Tussen 2000 en 2011 werkte u respectievelijk als onthaalmoeder en kluste u in het zwart (CGVS, p.5). Welnu, voor zover mag aangenomen worden dat u daadwerkelijk sinds 2000 niet meer in overheidsdienst kon werken, louter omwille van uw Russische achtergrond, moet worden vastgesteld dat u naderhand toch nog in uw onderhoud kon voorzien door het uitoefenen van andere professionele activiteiten. Belangrijker nog is echter de dubbele vaststelling dat u i) bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag maakte van andere etnisch geïnspireerde problemen, behalve de medische, ii) pas in 2017 naar België afreisde, oorspronkelijk louter in het kader van een familiebezoek en pas later omwille van medische en administratieve (propiska) redenen, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de ernst van de door u geuite vrees omwille van uw etnie. Ook uw etnische achtergrond kan bijgevolg niet weerhouden worden om u internationale bescherming te bieden.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u overlegde documenten zijn niet in staat om de negatieve eindbeoordeling van onderhavig verzoek in positieve zin te wijzigen. Uw paspoort bevat gegevens over uw identiteit, uw verblijfsregistratie en uw inen uitreisbewegingen naar en vanuit uw herkomstland, hetgeen niet ter discussie staat. Uw geboorteakte bevat eveneens gegevens over uw identiteit. Voorts legt u medische documenten over. Het betreft één attest van een Oezbeekse medische instantie, daterend van 2013, en verder attesten van Belgische artsen, dewelke informatie bevatten over de diagnoses die bij u gesteld werden. Ten slotte legt u twee Engelstalige attesten over, die gegevens bevatten over de uitbetaling van uw pensioen in 2016 en de eerste maanden van 2017. Behalve de vaststelling dat het opmerkelijk is dat u enkel de Engelse vertaling van (wellicht) in het Oezbeeks of Russisch opgestelde documenten overlegt, moet worden opgemerkt dat de betreffende documenten geen fundamenteel ander licht werpen op de hiervoor gedane vaststellingen, waarin werd gemotiveerd dat uw probleem om uw propiska in uw herkomstland te hernieuwen, louter van administratieve aard is en géén verband houdt met criteria van de vluchtelingenconventie, noch met de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Uit dit document kan trouwens bezwaarlijk geconcludeerd worden dat u al 1 jaar geen pensioen zou ontvangen omdat uw nicht u uitgeschreven heeft (CGVS, p. 3, 5). Dit document, dat afgeleverd werd op 30 mei 2017, vermeldt als laatste uitbetaling april 2017. Voor zover u vanaf mei 2017 daadwerkelijk geen pensioen meer zou hebben ontvangen, kan uit dit document hoe dan ook niet afgeleid worden waarom de uitbetaling zou zijn stopgezet. De door u overlegde documenten wijzigen bijgevolg niets aan de (negatieve) eindbeoordeling van onderhavig verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op uw verklaringen volgens dewelke u de moeder zou zijn van E.K. (...) (O.V.X), die de Belgische nationaliteit verworven heeft."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), in samenhang met de materiële motiveringsplicht.

Zij benadrukt dat zij zich steunde op het gegeven dat zij als Oezbeekse onderdaan van Russische origine verschillende vormen van discriminatie onderging.

Verzoekster wijst erop dat een propiska of verblijfsregistratie één van de obstakels is waarmee een Oezbeek (al dan niet met vreemde origine) en een niet-Oezbeek worden geconfronteerd. Verzoekster wijst op de informatie van verweerder, waaruit blijkt dat het verkrijgen van een verblijfsregistratie of propiska niet vanzelfsprekend is en dat de hoofdstad van Oezbekistan een gesloten stad is geworden waarin *de facto* enkel overheidsambtenaren en hun familie mogen verblijven. Dat verweerder informatie hanteert waarin verzoeksters verklaringen worden bevestigd, getuigt van hun waarachtigheid en een gebrekkige motivering. Verzoekster stelt vast dat haar verklaringen volledig overeenstemmen met de werkelijke toestand in Oezbekistan. Zowel Oezbeken als vreemdelingen moeten er een verblijfsvergunning hebben. Verzoekster moet er als 'foreign citizen' of Oezbeek van vreemde origine een permanente propiska voorleggen om er te kunnen verblijven. Zij wijst op een presidentieel decreet van 1999 en op de commentaren door de Oezbeekse staat in 2006 bij de valuatie van het Internationaal Verdrag ter bestrijding van alle vormen van racisme en discriminatie. Zij leidt hieruit af dat Oezbeken met een vreemde origine over een permanente propiska mogen maar ook moeten beschikken om te kunnen verblijven in Oezbekistan. Wie over geen geldig propiska beschikt, wordt overeenkomstig het strafwetboek blootgesteld aan een boete of een gevangenisstraf. Verzoekster heeft altijd aangegeven niet over een propiska te beschikken en er geen te kunnen krijgen. Verweerder erkent met verwijzing naar de eigen informatie dat het voor etnische Russen moeilijk kan zijn om terug een propiska te krijgen, zeker in de hoofdstad waar verzoekster vandaan komt. Verzoekster meent dat dit vooral te maken heeft met haar Russische origine. Zij verwijst inzake de behandeling van Oezbeken met Russische origine naar Canadese landeninformatie uit 2014. Volgens haar toont dit aan dat zij omwille van haar etnie geen gelijke behandeling krijgt en bijgevolg geen propiska zal kunnen bekomen in Oezbekistan. Dat dit een louter administratieve kwestie zou zijn, wordt dus tegengesproken door de eigen informatie van verweerder. De geboorteakte van verzoekster werpt hierop geen ander licht. Dit is een loutere akte van de burgerlijke stand die niet dezelfde rechten met zich brengt als het hebben van een propiska.

Op haar medische motieven wil verzoekster niet verder ingaan. Zij wil niet de indruk wekken dat zij haar verzoek hierop steunt. Zij beoogde hiermee enkel de nadruk te leggen op het feit dat zij zelfs op medisch vlak werd gediscrimineerd in Oezbekistan omwille van haar Russische origine.

Verzoekster stelt nog dat de discriminatie van mensen met de Russische origine in Oezbekistan een algemeen bekend feit is. Haar verklaringen gelden dus minstens als begin van bewijs. Verzoekster wijst andermaal naar een Canadees landenrapport, deze keer daterend uit 2006. Verzoekster benadrukt verder dat de discriminatie zich niet enkel uit op het vlak van het verkrijgen van jobs, maar ook op het vlak van het uitoefenen van de religie. Zo worden christenen er verhinderd hun rituelen uit te oefenen.

Verzoekster concludeert dat haar verklaringen overeenstemmen met de werkelijke situatie in Oezbekistan.

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing "*nietig te verklaren*" en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog algemene informatie en Oezbeekse strafwetgeving bij het verzoekschrift (bijlagen 2-6).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing weerlegt noch betwist waar gesteld wordt dat in haar hoofde en specifiek in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Verzoekster baseerde en/of baseert onderhavig verzoek om internationale bescherming blijkens de stukken van het dossier en de inhoud van het verzoekschrift op een aantal elementen. Vooreerst

beweert zij dat zij bij een terugkeer naar Oezbekistan niet (meer) over een propiska of verblijfsregistratie kan beschikken. Daarnaast kende en kent verzoekster een aantal medische problemen. Verder verwijst verzoekster naar haar Russische etnie. Tot slot, verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar haar religie als orthodox christen.

3.4. Omtrent verzoekster vermeende onvermogen om bij een terugkeer naar Oezbekistan te beschikken over een propiska of verblijfsvergunning, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft eventuele problemen inzake het verkrijgen van een officiële verblijfsregistratie in uw herkomstland.

Op basis van uw verklaringen, dient besloten te worden dat het door u aangehaalde asielmotief, kan bestempeld worden als een louter probleem van administratieve aard. Immers, gevraagd waarom u zich niet opnieuw (in Tasjkent) zou kunnen registreren, repliceert u (CGVS, p.6) zich niet te kunnen inbeelden bij wie (welke instantie) u hiervoor zou moeten aankloppen. U stelt zich de vraag bij wie u hiervoor terecht zou kunnen (CGVS, p.6). Op de daarop opgeworpen vraag, waarom specifiek u hier niet in zou slagen, antwoordt u (CGVS, p.6) niet te weten hoe anderen het zouden doen en verder stelt u dat u er wildvreemd bent. Verder geeft u aan geen familie meer te hebben in Oezbekistan, zodat u op niemand kunt terugvallen (CGVS, p.6). Welnu, aan de hand van dergelijke verklaringen kan niet besloten worden tot het, in uw hoofde, bestaan van een gegronde vreesd voor vervolging volgens de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Zelfs indien geloof wordt gehecht aan uw bewering, als zou uw nicht démarches hebben gedaan om uw geldige verblijfsregistratie ongedaan te maken bij de Oezbeekse autoriteiten, dan nog moet worden vastgesteld dat u enkel administratieve en/of economische redenen aanhaalt, dewelke u zouden verhinderen om u opnieuw in regel te stellen met de geldende verblijfsreglementering. Weliswaar blijkt uit informatie, waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat het verkrijgen van een geldige verblijfsregistratie in uw herkomstland niet altijd evident is, maar u toont niet in concreto aan waarom u geen toegang zou krijgen tot de bevoegde instanties om zich in regel te stellen. Bovendien werpt een door uzelf overlegd document, in casu een afschrift van uw geboorteakte (met bijhorende vertaling vanuit het Russisch, zie document 3: groene map) een ander licht op uw verklaringen, volgens dewelke u geen toegang meer hebt tot de Oezbeekse autoriteiten voor de afwikkeling van administratieve procedures: voormeld document werd klaarblijkelijk afgeleverd in augustus 2017, toen u al 5 maanden in België, en dus buiten uw herkomstland, verbleef. Dit document bevestigt de inschatting van het CGVS, dat u alsnog, eventueel via derden, de mogelijkheid hebt om zich voor administratieve aangelegenheden tot uw autoriteiten te wenden. Het door u opgeworpen motief – het niet beschikken over een geldige verblijfsregistratie - kan dan ook niet weerhouden worden.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Vooreerst kan zij niet worden gevolgd in haar betoog in zoverre zij laat uitschijnen dat zij zou hebben aangetoond of aannemelijk gemaakt dat zij daadwerkelijk zou zijn uitgeschreven en geen propiska meer zou hebben in Oezbekistan. Verweerder repliceert in dit kader geheel terecht:

“Verweerder merkt vooreerst op dat in de bestreden beslissing wordt gesteld: “Zelfs indien geloof wordt gehecht aan uw bewering, als zou uw nicht démarches hebben gedaan om uw geldige verblijfsregistratie ongedaan te maken bij de Oezbeekse autoriteiten, dan nog moet worden vastgesteld dat u enkel administratieve en/of economische redenen aanhaalt, dewelke u zouden verhinderen om u opnieuw in regel te stellen met degeldende verblijfsreglementering”. Hieruit blijkt dat er minstens voorbehoud wordt gemaakt bij de aannemelijkheid van verzoeksters verklaring als zou zij niet langer over een propiska beschikken omdat de nicht bij wie zij inwoonde haar zou hebben laten uitschrijven na haar vertrek naar België. Verweerder stelt bovendien vast dat verzoekster haar verklaringen op dit punt in het geheel niet staft met enig officieel document. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een dergelijk document moet bestaan. Immers, uit deze informatie blijkt dat er een specifieke procedure bestaat voor de deregistratie en dat documenten dienaangaande worden afgeleverd door de lokale afdeling van het Ministerie van Binnenlandse zaken. (stuk 2 van de farde ‘landeninformatie’, gedateerd op 17/05/2016 en opgesteld door de Immigration and Refugee Board of Canada, p.1, 3) Het niet voorleggen van enig objectief stavingstuk aangaande haar deregistratie klemt des te meer daar verzoekster, gelet op het feit dat zij er in geslaagd is om vanuit België een afschrift van haar geboorteakte te bekomen, klaarblijkelijk in de mogelijkheid is om administratieve stukken te bekomen vanuit haar land van herkomst. Volledigheidshalve merkt verweerder hierbij op dat uit de door verzoekster neergelegde attesten van de pensioendienst alvast niet blijkt dat zij niet langer zou

beschikken over een verblijfsregistratie. In de attesten, daterend van mei 2017, is verzoeksters adres nog steeds vermeld alsook het feit dat er nog pensioen werd uitbetaald voor de maand april."

Het voorgaande vindt overigens eveneens steun in verzoeksters verklaringen bij het CGVS. Aldaar bevestigde verzoekster dat er in principe bewijs moest bestaan van haar uitschrijving doch dat zij over zulk bewijs niet beschikt (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3, 8). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster, zo zij werkelijk was uitgeschreven en geen propiska meer had in Oezbekistan, dit zou moeten kunnen aantonen. Dat zij hiertoe niet in staat is, maakt dat aan haar beweerde uitschrijving en gebrek aan propiska geen geloof kan worden gehecht.

Waar verzoekster volhoudt dat zij bij een terugkeer naar Oezbekistan niet (langer) zou kunnen beschikken over een propiska of verblijfsvergunning, weerlegt verweerder dit, nog los van het voorgaande, bovendien met recht als volgt:

"Wat er ook van zij, een loutere verwijzing naar algemene informatie aangaande de moeilijkheden bij het bekomen van een verblijfsregistratie in Oezbekistan, en in Tashkent in het bijzonder, kan niet volstaan om te besluiten dat verzoekster in een situatie terecht zou komen waarin zij geen verblijfsregistratie kan bekomen en bijgevolg geen beroep kan doen op de daaraan verbonden voordelen en diensten uitgaande van de overheid.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekster weliswaar aanhaalde dat zij bij een eventuele terugkeer naar Oezbekistan niet zou beschikken over een propiska doch dat zij er geenszins in slaagde in concreto te duiden waarom zij niet opnieuw een verblijfsregistratie zou kunnen bekomen. Verzoekster beperkte zich louter tot de vraag bij wie zij onderdak zou kunnen vinden, de stelling dat zij niet weet hoe andere alleenstaande personen zich redden, en de bewering dat zij een wildvreemde is in de stad. (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.6) Verweerder merkt hierbij op dat verzoekster blijkens haar verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken sinds haar vijftiende tot aan haar vertrek naar België steeds in Tashkent had gewoond ('verklaring DVZ', rubriek 10); dat zij blijkens haar paspoort en haar verklaringen voor het CGVS (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.3) minstens tot dat moment over een propiska in Tashkent heeft beschikt; en dat zij voor het CGVS heeft aangegeven dat zij tot 2000 bij een staatsbedrijf had gewerkt en later nog werkte als onthaalmoeder en klusjes uitvoerde bij gezinnen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.4-5). Verzoekster kan dan ook bezwaarlijk volhouden dat zij een wildvreemde is in deze stad. Tevens kan haar situatie niet zonder meer gelijkgesteld worden met deze van personen die buiten de stad zijn geregistreerd en ernstige moeilijkheden kennen indien zij zich in de stad willen laten registreren – een situatie waarop minstens een deel van de toegevoegde landeninformatie betrekking heeft. Waar verzoekster, verwijzend naar een rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada van 2014, stelt dat zij gediscrimineerd wordt omwille van haar Russische afkomst en bijgevolg geen propiska zou kunnen bekomen, stelt verweerder vast dat dit laatste louter een blote bewering is, die verzoekster geheel niet in concreto aantoont. Niet enkel wordt in het voormelde rapport geen verband gelegd tussen moeilijkheden bij het bekomen van een verblijfsregistratie en de etnische achtergrond, tevens heeft verzoekster tot haar komst naar België altijd over een propiska beschikt en maakte zij geen melding van etnische discriminatie toen haar gevraagd werd waarom zij geen nieuwe registratie zou kunnen bekomen. (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.6)

Waar verzoekster verwijst naar aan het verzoekschrift toegevoegde informatie waaruit volgens haar blijkt dat zowel Oezbeekse staatsburgers als burgers van derde landen die in Oezbekistan verblijven verplicht een verblijfsregistratie dienen te hebben, antwoordt verweerder dat nergens in de bestreden beslissing het tegendeel wordt gesteld. Aangaande verzoeksters verwijzingen naar de opmerkingen van de regering van de Republiek Oezbekistan op de afsluitende vaststellingen van het Committee on the Elimination of Racial Discrimination merkt verweerder op dat verzoekster de term 'foreign citizens' foutief interpreteert als doelend op Oezbeekse staatsburgers van buitenlandse origine. In hetzelfde document wordt op pagina 3 immers gesteld dat buitenlandse burgers ('foreign citizens') het Oezbeeks staatsburgerschap kunnen bekomen. Hieruit volgt noodzakelijkerwijze dat onder deze categorie geen personen kunnen vallen die het Oezbeeks staatsburgerschap bezitten. Wat betreft verzoeksters verwijzing naar artikel 224 van de strafwet, merkt verweerder op dat dit artikel enkel betrekking heeft op burgers van derde landen en staatlozen en een verwijzing ernaar bijgevolg niet dienstig is."

3.5. Omtrent verzoeksters medische problemen, wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

"Wat betreft de door u opgeworpen medische motieven.

Aan de hand van uw verklaringen, wil u laten uitschijnen dat u in uw herkomstland verstoken bleef van toegang tot medische zorgen en dat dit eveneens het geval zou zijn in geval van terugkeer. Zo verklaart u dat u voor een medisch probleem in 2013 enkel een (inadequate) kruidenbehandeling werd

voorgeschreven en men in herkomstland niet zag dat u een kankerpatiënte was. In 2013 liet u zich al onderzoeken in Tasjkent, maar toen liet men u weten dat alles ok was (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5 en CGVS, p.2, 6, 7, 8). Aanvankelijk, in casu bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5), verbond u de gebrekkige medische zorgen aan uw Russische etnie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal verklaarde u expliciet (CGVS, p.2, 6) dat u zou sterven omdat u géén behandeling (meer) zou krijgen in uw herkomstland. U herhaalde dat u, tijdens de medische opvolging in Oezbekistan, gediscrimineerd werd omwille van uw etnie en dat medisch personeel niet heeft vastgesteld dat er problemen waren met uw nier(en) (CGVS, p.6). Gevraagd om uw standpunt dat u gediscrimineerd werd omwille van uw etnie te duiden, vertelde u dat men u een oeroude kruidenbehandeling voorstelde in plaats van een medische behandeling en ze niet zagen dat u een kankerpatiënte was. U raadpleegde in uw herkomstland verschillende dokters, maar in 2013 kreeg u te horen dat u niet meer naar de dokter moest en uw medisch probleem leeftijdsgebonden was (CGVS, p.7). Uit het feit dat in België in maart 2017 door artsen bij u een niertumor werd vastgesteld, kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat de artsen in uw herkomstland u gediscrimineerd zouden hebben omdat zij op dat moment niet gezien zouden hebben dat u een kankerpatiënte bent. Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat de in 2017 vastgestelde niertumor reeds in uw lichaam aanwezig was in 2013. Te meer omdat uit het door u neergelegde medische attest van de afdeling Betere Diagnostiek van 3-Klinieken van de Tasjkentse Medische Academie d.d. 25 september 2013 blijkt dat op basis van de uitgevoerde CT-scan geen pathologische wijzigingen van uw bijnieren konden worden vastgesteld. Voor zover dit toch het geval zou zijn geweest, ebn er toe reeds kankercellen in uw nieren aanwezig waren, kan op basis van de door u aangereikte gegevens geenszins besloten worden dat de artsen in uw land van herkomst omwille van uw etnie bewust en intentioneel een verkeerde diagnose zouden hebben gesteld of dat u op enige andere wijze ernstig gediscrimineerd werd omwille van uw etnische origine. Zo ging u in uw herkomstland meermaals op consultatie, moest hiervoor betalen, maar op de vraag of u meer dan andere burgers moest betalen, erkent u (CGVS, p.7) dat er met standaardtarieven gewerkt werd. Ter staving van uw verklaringen omtrent een diagnose in 2013, legt u een medisch attest over (document 4: groene map). Het document werd in het Russisch opgesteld en dit op vraag van een tolk die u bijstond (CGVS, p.7). Op de vraag of uw verklaringen over de gebrekkige medisch bijstand in Oezbekistan een algemeen probleem zijn, dan wel dat u omwille van specifieke redenen slechter behandeld werd dan medeburgers, geeft u aan (CGVS, p.8) alleen op de hoogte te zijn van uw persoonlijke medische toestand; u weet niet hoe de situatie was voor anderen. Andermaal maakte u niet aannemelijk dat u omwille van uw etnie slechter behandeld werd dan andere staatsburgers. Het loutere feit dat de kwaliteit van de medische voorzieningen in Kirgizië mogelijk slechter zou zijn dan die in België is op zich ook onvoldoende om internationale bescherming te rechtvaardigen. Uit de door u aangebrachte gegevens blijkt immers nergens de intentie van de Kirgizische autoriteiten om, met de middelen waarover ze beschikken, staatsburgers redelijke gezondheidszorg te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Er was één arts die u als Russin aansprak en u vroeg wat u wilde dat ze voor u zouden doen (CGVS, p.8). Welnu, op basis van dergelijke verklaringen kan niet besloten worden dat u bewust en omwille van criteria van de Vluchtelingenconventie, in casu uw etnie, de toegang tot medische zorgen werd onthouden in uw herkomstland. Dat u bij een bepaalde gelegenheid door een arts op uw etnie (de Russische) werd aangesproken is weliswaar afkeurenswaardig, maar dergelijke uiting kan niet gekwalificeerd worden als een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit. Voor de beoordeling van louter medische motieven dient u zich te wenden tot de geëigende procedure, in casu een aanvraag tot machtiging van verblijf omwille van medische redenen bij de Dienst Vreemdelingenzaken."

Verzoekster laat deze motieven volledig onverlet. Zij voert ter weerlegging niet één concreet en dienstig argument aan. Integendeel stelt zij uitdrukkelijk dat zij op haar medische motieven niet verder wil ingaan en dat zij niet de indruk wil wekken dat zij haar asielverzoek op deze motieven steunt.

3.6. Verzoekster verwijst daarnaast naar haar Russische etnie en doet gelden dat zij ingevolge deze etnie ernstig zou dreigen te worden gediscrimineerd.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter terecht gesteld:

"Wat betreft uw etnische afkomst ten slotte, dient te worden opgemerkt dat u ook op dit punt geen concrete elementen aanhaalt die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Behalve in het kader van de door u opgeworpen medische motieven (supra), haalt u uw etnische achtergrond aan in het kader van uw (voormalige) tewerkstelling in Oezbeekse overheidsdienst; deze zou de aanleiding geweest zijn voor uw gedwongen vertrek of ontslag. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken, buiten de context van uw medische voorgeschiedenis, geen concrete

vervolgingsfeiten louter omwille van uw etnie aanhaalde (CGVS-vragenlijst, DVZ, rubriek 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal deed u dit, opmerkelijk genoeg, wel; u beweerde namelijk dat u uw voormalige job in overheidsdienst in 2000 hebt moeten opgeven omwille van etnisch geïnspireerde motieven. In dit verband verklaarde u (CGVS, p.5) dat sinds 1991, bij het uiteenvallen van de Sovjet-Unie, veel Russen weggingen uit Oezbekistan. Er werd vervolgens voorrang gegeven (bij tewerkstelling) aan burgers van Oezbeekse origine (CGVS, p.5). Hoewel het niet toegestaan was om personen louter op basis van hun etnie te ontslaan, werd u voorgesteld om ontslag te nemen, hetgeen u zou gedaan hebben. Vanaf 2011 ontving u voor dit werk een wettelijk pensioen (CGVS, p.5). Tussen 2000 en 2011 werkte u respectievelijk als onthaalmoeder en kluste u in het zwart (CGVS, p.5). Welnu, voor zover mag aangenomen worden dat u daadwerkelijk sinds 2000 niet meer in overheidsdienst kon werken, louter omwille van uw Russische achtergrond, moet worden vastgesteld dat u naderhand toch nog in uw onderhoud kon voorzien door het uitoefenen van andere professionele activiteiten. Belangrijker nog is echter de dubbele vaststelling dat u i) bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag maakte van andere etnisch geïnspireerde problemen, behalve de medische, ii) pas in 2017 naar België afreisde, oorspronkelijk louter in het kader van een familiebezoek en pas later omwille van medische en administratieve (propiska) redenen, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de ernst van de door u geuite vrees omwille van uw etnie. Ook uw etnische achtergrond kan bijgevolg niet weerhouden worden om u internationale bescherming te bieden."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. In tegenstelling met wat zij tracht te laten uitschijnen, kan uit de beschikbare informatie, zoals gevoegd bij en aangereikt in het verzoekschrift en zoals opgenomen in de map 'landeninformatie', immers op generlei wijze worden afgeleid dat het loutere gegeven de Russische etnie te hebben zou kunnen volstaan om te besluiten tot het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekster. Integendeel, wordt in de door verzoekster aangebrachte informatie uitdrukkelijk aangegeven dat etnische Russen in haar land en regio van herkomst doorgaans niet worden geconfronteerd met bijzondere moeilijkheden op het vlak van het verkrijgen van huisvesting, gezondheidszorg en werk (vooral in de privésector).

Verweerder repliceert dan ook met recht als volgt:

"Verzoekster verwijst voorts naar algemene landeninformatie waaruit volgens haar blijkt dat er sprake is van ernstige discriminatie van Oezbeken van Russische afkomst. Verweerder stelt vooreerst vast dat uit de door verzoekster aangebrachte informatie geenszins blijkt dat de situatie van etnisch Russische staatsburgers in Oezbekistan dermate ernstig is dat dit loutere gegeven voldoende is om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster laat na in concreto aan te tonen dat zij in Oezbekistan in het verleden geconfronteerd is geweest, of in de toekomst geconfronteerd zou worden, met discriminatie die dermate ernstig is dat deze beschouwd kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Aangaande de toegang tot medische zorgen, merkt verweerder op dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing doch zich louter beperkt tot het herhalen dat zij gediscrimineerd werd. Waar verzoekster verwijst naar discriminatie op de arbeidsmarkt, merkt verweerder op dat verzoekster deze bezwaarlijk nuttig kan inroepen daar zij blijkens haar verklaringen reeds sinds 2011 een pensioen ontvangt. (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.5)".

Bijkomend kan nog worden benadrukt dat verzoekster bij het CGVS zelf duidelijk te kennen gaf dat zij, benevens de aangehaalde medische problemen en moeilijkheden om een propiska te verkrijgen, in Oezbekistan nooit enig probleem kende met de aanwezige autoriteiten of (met uitzondering van een eenmalige belediging in 1991 en een eenmalige aanspreking op haar etnie door een dokter in het kader van haar medische behandeling) met haar medeburgers. Tevens stelde zij, gevraagd wie zij vreesde, uitdrukkelijk: *"Mijn enige probleem is eigenlijk het ontberen van een woonst. Ik had geen conflict met iemand daar"* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8). Ook bij de DVZ ontkende verzoekster eenduidig dat zij benevens de voormelde twee problemen ooit enig ander probleem kende met haar autoriteiten, met haar medeburgers of van algemene aard (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.7.).

3.7. Omtrent de in het verzoekschrift nieuw aangevoerde vrees te worden gediscrimineerd ingevolge haar religie als christen, kan opnieuw worden verwezen naar verzoeksters voormelde gezegden. Deze vrees wordt namelijk tegengesproken door haar eerdere verklaringen waaruit duidelijk blijkt dat zij ten gevolge van haar religie nooit eerder problemen kende.

Verder mocht worden verwacht dat verzoekster, zo zij werkelijk iets te vrezen had ingevolge haar religie, dit (veel) eerder zou hebben aangevoerd. Zij deed dit echter niet. In dit kader repliceert verweerder dan ook met recht:

“Waar verzoekster ten slotte nog verwijst naar discriminatie op het vlak van religie, stelt verweerder vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS op geen enkel moment melding heeft gemaakt van dergelijke problemen. Evenmin brengt verzoekster in haar verzoekschrift concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij in Oezbekistan een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren omwille van haar religieuze overtuiging.”

Uit de door verzoekster aangevoerde informatie kan geheel niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een christen te zijn voldoende zou (kunnen) zijn om in haar hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Verzoekster dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier schromelijk in gebreke. Zij haalde nooit enig aan haar religie gerelateerd probleem aan, ontkende zelfs uitdrukkelijk zulke problemen te hebben gekend en toont geenszins aan dat, waar, wanneer, op welke wijze, in welke omstandigheden of om welke reden zij concreet met dergelijke problemen zou dreigen te worden geconfronteerd.

3.8. De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT